

La política lingüística

Fa poques setmanes vam publicar un reportatge sobre les diferents iniciatives que, des de la societat civil, van sorgint durant els darrers mesos amb l'objectiu de crear una organització de defensa de la llengua a l'estil de la desapareguda Crida a la Solidaritat. El temps (no EL TEMPS) dirà si algun d'aquests moviments està cridat a reeixir, però el sol fet que existeixin serveix per constatar una evidència que salta a la vista: el procés de normalització lingüística està en un atzucac i necessita una sotragada social.

Els sectors socials més conscients lingüísticament denuncien que la desaparició d'eines de pressió ciutadana ha deixat la normalització en mans exclusivament de les institucions i que això ha provocat un relaxament molt negatiu per al progrés del català en el territori del Principat.

En aquest context, resulten doblement preocupants les informacions que per diversos conductes han arribat aquesta setmana a la nostra redacció sobre la situació que es viu a la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Totes les veus coincideixen en el diagnòstic: des que es va saber –ja fa uns quants mesos– que Joan Guittart, conseller de Cultura, no continuarà en el càrrec després que Jordi Pujol remodeli el seu govern, la provisionalitat s'ha instal·lat en tots els nivells de la Conselleria i per tant també en la direcció general que comanda Miquel Renui. Les decisions –diuen les nostres fonts– estan aturades fins que no se sàpiga qui és el nou conseller i, sobretot, quins canvis hi haurà en l'organigrama de la casa.

Alguns informants anaven més lluny i apuntaven una possible dimissió de Renui, rumor que ha circulat intensament els últims dies en els cercles polítics barcelonins. Però l'interessat ha negat taxativament a EL TEMPS que tingui cap intenció de plegar i ha afegit que aquesta possibilitat no se li ha passat pel cap en cap moment. Segons Renui, "els objectius de la política lingüística estan més definits que mai, i són els prevists en el Pla General de Normalització Lingüística", presentat fa dos anys i que té una vigència de vuit anys més encara. Això sí, Renui

ha puntualitzat: "Estic, com sempre, a disposició del president".

Tot i ser veritat que el Pla General de què parla Renui és exhaustiu i defineix clarament els objectius a curt i mitjà termini, també ho és que s'observa una certa desorientació en la política lingüística del Govern des de la duríssima campanya política i periodística contra la normalització del català que va començar el setembre del 93 (se'n recorden?: "Igual que Franco pero al revés...") i que tots plegats vam haver de suportar fins fa ben poc. La campanya

no va aconseguir el seu objectiu principal, que era trencar la convivència civil a Catalunya i debilitar-la per tant políticament, però sí que va fer que el govern de CiU aturés, adduint motius de prudència, la reforma prevista de la Llei de Normalització Lingüística de 1983.

La decisió va representar un fort cop per a la Direcció General de Política Lingüística, que feia molt de temps que treballava a fons en aquella reforma, columna vertebral del "nou impuls" a la normalització lingüística anunciat per Miquel Renui l'any 90 en prendre possessió del seu càrrec. Conseqüència: el Pla General abans citat es va presentar amb el seu "producte estrella" (la reforma de la llei) en el congelador.

Ara s'han complert dos anys d'aquella decisió, i fa pocs dies el president Pujol ha com-

paregut en el Parlament, a instàncies de l'oposició, per assegurar que dins d'aquesta legislatura el Govern pensa engegar un altre cop les converses amb els grups parlamentaris per consensuar el text de reforma de la llei. És un d'aquells anuncis tan "polítics" que permeten al seu autor un gran marge de maniobra. De fet, Pujol no faltaria a la seva promesa al Parlament si comencés les converses –que per força seran llargues– a finals de la present legislatura i les acabés en la pròxima. I tampoc no ho faria si enviés el projecte de llei a la cambra demà mateix. Sigui com sigui, de ben segur que a la Direcció General de Política Lingüística estarien encantats que algú els digués si han de treballar pensant que la llei es reformarà el 96, el 97, el 98 o el 99. Potser el pròxim conseller –diuen que serà Joan Maria Pujals, actualment a Ensenyament– en sabrà alguna cosa. ■

EDUARD VOLTAS

"De ben segur que a la Direcció General de Política Lingüística estarien encantats que algú els digués si la llei de normalització es reformarà el 96, el 97, el 98 o el 99."